

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การแก้ไขปัญหาและการสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น เดิมเป็นการพิจารณาจากส่วนกลาง ซึ่งเป็นการคิดแบบเดียวกันทั่วประเทศโดยไม่ได้คำนึงถึงมุมมองความแตกต่างในด้านพื้นที่ ภูมิประเทศ วัฒนธรรม ภูมิปัญญา สภาพของปัญหาที่มีปัจจัยต่างๆ ไม่เหมือนกัน และขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น แต่ปัจจุบันรัฐได้มีการกระจายอำนาจการปกครองโดยสนับสนุนส่งเสริมให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 รวมทั้งได้มอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการปกครองตนเอง และจัดตั้งบริการสาธารณะบางประการเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ดังที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 78 และมาตรา 281 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการดำเนินนโยบายการปกครอง การบริหาร บริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง อย่างอิสระตามขอบเขตของกฎหมาย ซึ่งเป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ทั้งนี้ก็เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและความต้องการของตนเองภายใต้กรอบความคิดที่ว่าไม่มีองค์กรราชการใดที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด อยู่กับปัญหาความต้องการมากที่สุด ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงนับว่าเป็นหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการเลือกตั้ง จากประชาชนในท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการสาธารณะตามกฎหมายเพื่อประโยชน์สุขของชุมชนในท้องถิ่น

ดังนั้นหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการปกครองในระดับท้องถิ่น ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย 3 รูปแบบ คือ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาล และ องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ซึ่งมีภารกิจหลักในการบริหารจัดการ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง พัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เช่น การส่งเสริมอาชีพ การศึกษา การสาธารณสุข ด้านจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสะอาดเรียบร้อย เช่น การส่งเสริมประชาธิปไตย การป้องกันสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว เช่น การวางแผน พัฒนาท้องถิ่น การส่งเสริมการลงทุน

การพาณิชย์กรรม ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การคุ้มครองดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและดูแลที่สาธารณะประโยชน์ และด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การดูแลรักษาโบราณสถาน และโบราณวัตถุ เป็นต้น

จากวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2540 ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนของสังคมไทย ซึ่งสาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งเกิดจากการบริหารจัดการในระดับชาติ และระดับองค์กรทั้งในภาครัฐและเอกชนมีความบกพร่อง และขาดประสิทธิภาพสูงรวมถึงการกระทำผิดทุจริตและขาดจริยธรรมของบุคลากร ประกอบกับในปัจจุบันที่สถานการณ์ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและ การบริหารงานของราชการมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากและเป็นไปอย่างรวดเร็ว แต่โครงสร้างการบริหารจัดการภาครัฐยังขาดความยืดหยุ่น และข้าราชการยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ วัฒนธรรม ค่านิยม และวิธีการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลให้เกิดปัญหาทั้งในระดับโครงสร้างระดับนโยบาย และระดับการปฏิบัติการ จากประเด็นปัญหาที่สำคัญดังกล่าวข้างต้น ทำให้ประเทศไทยมีการบังคับใช้และปรับแก้กฎหมายต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐทุกภาคส่วนภายในประเทศอย่างต่อเนื่องตามลำดับ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้วางรากฐานของธรรมาภิบาล โดยมีหลักการที่สำคัญ ได้แก่ การสร้างความโปร่งใสในการบริหารประเทศ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งระดับชาติ ท้องถิ่น ชุมชน และในทุกระดับตั้งแต่ร่วมรับรู้ไปจนถึงร่วมทำและร่วมรับผล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) ได้กำหนดว่าการบริหารจัดการประเทศต้องเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาลให้เข้มแข็งเพื่อให้เกิดระบบบริหารจัดการที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) อันเป็นยุทธศาสตร์สำคัญที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหาที่สะสมจนถึงขั้นวิกฤตทั้งในภาคเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง นอกจากนี้รัฐบาลจะต้องส่งเสริมค่านิยมและวิถีปฏิบัติที่ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ ถูกต้อง เป็นธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ โดยเฉพาะการลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดอันเป็นองค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาลดังกล่าว ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างให้เกิดขึ้นทั้งในวงการภาครัฐและภาคเอกชนอันเป็นเงื่อนไขสำคัญของการขจัดปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบหรือคอร์รัปชัน ในการนี้จะต้องมีกฎระเบียบที่เป็นกติกากำหนดบังคับไว้ และจะต้องปลูกฝังลงไปในระบบการสร้างคนรุ่นใหม่ตั้งแต่เยาว์วัย และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้กำหนดองค์ประกอบที่จะนำมาจัดทำเกณฑ์การจัดระดับการกำกับดูแลองค์กรภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่ ประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ การตอบสนอง ภาวะรับผิดชอบ ความโปร่งใส การมีส่วนร่วม การกระจายอำนาจ นิติธรรม และความเสมอภาค (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2552 : 4)

เทศบาลเป็นหน่วยงานท้องถิ่นที่มีภารกิจต้องให้บริการแก่ประชาชนตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย รวมถึงให้บริการในด้านสาธารณสุข โภชนาการ สาธารณูปการต่างๆ การให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ ประชาชนผู้มาใช้บริการได้รับความพึงพอใจ อันจะเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดี แต่ประชาชนยังขาดความเข้าใจในเรื่องนี้ โดยมองว่าการมารับบริการเป็นเรื่องเสียเวลา ยุ่งยาก ไม่ค่อยได้รับความสะดวก งานบริการประสบปัญหา ประชาชนไม่ได้รับความพึงพอใจ ปัจจุบันพบว่า ยังมีเรื่องร้องเรียนจากประชาชนในลักษณะต่างๆ เช่น ร้องเรียนมายังศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ และร้องเรียนผ่านสื่อมวลชนต่างๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความสะดวก ความรวดเร็ว ความเสมอภาค ความมีมนุษยสัมพันธ์ หรือความเอาใจใส่ในการให้บริการของเจ้าหน้าที่เทศบาล หรือสำนักงานเขตต่างๆ ซึ่งถ้าหากปัญหาดังกล่าวไม่ได้รับการแก้ไข อาจก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา กล่าวคือ หากประชาชน โดยเฉพาะผู้ไม่มีความพึงพอใจในการขอรับบริการจากเจ้าหน้าที่เทศบาล ก็ไม่พยายามติดต่อราชการหรือพยายามหลีกเลี่ยงกับงานของเทศบาลจนมีช่องว่างทำให้เกิดปัญหา ซึ่งหากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ปัญหาดังกล่าวก็จะลดน้อยลง เป็นการลดช่องว่างระหว่างประชาชนกับข้าราชการ ยังเป็นการส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้รวดเร็วยิ่งขึ้น อีกประการหนึ่งด้วย

เทศบาลตำบลสะพลี เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ครอบคลุมพื้นที่ 6.15 ตารางกิโลเมตร ประชาชนในพื้นที่ประกอบอาชีพประมง เกษตรกรรม ค้าขาย และรับจ้าง ซึ่งไม่ค่อยมีความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานของเทศบาล จึงทำให้ประสบปัญหาในการบริหารงานของเทศบาล โดยเฉพาะด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ด้านการพัฒนาการเกษตรกรรม ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม และด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นข้าราชการและปฏิบัติงานในเทศบาลตำบลสะพลี ได้สังเกตเห็นถึงการขยายตัวในการพัฒนาของเทศบาลตำบลสะพลี ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการปฏิบัติงานในภารกิจหลักโดยหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบล สะพลี ที่ต้องการให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจในการดำเนินการด้านต่าง ๆ และมีความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่จึงต้องการศึกษาความสำเร็จของการปฏิบัติงานในภารกิจหลักโดยหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานของเทศบาลตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ให้เกิดประสิทธิภาพและสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสำเร็จของการปฏิบัติงานในภารกิจหลักโดยหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสะพือ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในการประเมินความสำเร็จของการปฏิบัติงานในภารกิจหลัก โดยหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสะพือ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการบริหารงานโดยหลักธรรมาภิบาลกับความสำเร็จของการปฏิบัติงานในภารกิจหลักของเทศบาลตำบลสะพือ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสำเร็จของการปฏิบัติงานในภารกิจหลักโดยหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสะพือ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร อยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีความคิดเห็นในการประเมินความสำเร็จของการปฏิบัติงานในภารกิจหลัก โดยหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสะพือ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน
3. ปัจจัยการบริหารงานโดยหลักธรรมาภิบาลมีความสัมพันธ์เชิงบวกในทิศทางเดียวกันกับความสำเร็จของการปฏิบัติงานในภารกิจหลักของเทศบาลตำบลสะพือ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่และระยะเวลา
 - 1.1 พื้นที่
พื้นที่ในการศึกษาครั้งนี้คือเทศบาลตำบลสะพือ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
 - 1.2 ระยะเวลา
ระยะเวลาที่ศึกษาตั้งแต่ เดือน มกราคม 2554 ถึง เดือน มีนาคม 2554

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปและมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่เขตเทศบาลตำบลสะพลี อำเภอประทิว จังหวัดชุมพร ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 2,165 คน โดยแยกออกเป็นชุมชน จำนวน 3 ชุมชน 1) ชุมชนบ้านชายทะเล มีจำนวนประชากร 845 คน 2) ชุมชนบ้านท่าเสม็ด มีจำนวนประชากร 617 คน 3) ชุมชนบ้านต้นมะขาม มีจำนวนประชากร 703 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้จากตารางสำหรับพิจารณาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณใช้สูตรของ ยามานะ (Yamane, 1973 : 125 อ้างถึงใน ยุทธ ไทยวรรณ, 2550 : 64) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 338 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ และระดับการศึกษา ปัจจัยการบริหารงานเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักนิติธรรม 2) หลักคุณธรรม 3) หลักความโปร่งใส 4) หลักความรับผิดชอบ 5) หลักการมีส่วนร่วม 6) หลักความคุ้มค่า 7) หลักประสิทธิภาพ 8) หลักประสิทธิภาพ 9) หลักการตอบสนอง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามภารกิจหลักของเทศบาลตำบล จำนวน 5 ด้าน 1) ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 2) ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว 3) ด้านการพัฒนาการเกษตรกรรม 4) ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม 5) ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

เทศบาลตำบล หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่หน้าที่ให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล

ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง ภารกิจของเทศบาลตำบลที่เกี่ยวข้องกับงานการจัดการศึกษา การส่งเสริมกีฬา สุขภาพการป้องกันควบคุมโรค การสงเคราะห์ สวัสดิการคุณภาพชีวิต และพัฒนาสถาบันครอบครัว การพัฒนาการประกอบอาชีพ

ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว หมายถึง ภารกิจของเทศบาลตำบลที่เกี่ยวข้องกับงานการส่งเสริมการท่องเที่ยว บำรุงรักษาอนุรักษณ์ ฟื้นฟูศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญา

ท้องถิ่น การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อบริการด้านการท่องเที่ยว

ด้านการพัฒนาการเกษตรกรรม หมายถึง ภารกิจของเทศบาลตำบลที่เกี่ยวข้องกับงานการพัฒนาแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง

ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม หมายถึง ภารกิจของเทศบาลตำบลที่เกี่ยวข้องกับงานส่งเสริมการฝึกอบรมการประกอบอาชีพ และการส่งเสริมการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี หมายถึง ภารกิจของเทศบาลตำบลที่เกี่ยวข้องกับการจัดให้มีการบำรุงรักษาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และการก่อสร้างอื่นๆ การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การแก้ปัญหาเสพติด การทุจริต คอรัปชั่น การสนับสนุน ส่งเสริม และคุ้มครองผู้บริโภค การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น และ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) หมายถึง การจัดการองค์กรและกลไกบริหารราชการท้องถิ่น ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ระบุว่า หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มี 9 องค์ประกอบคือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า หลักประสิทธิผล หลักประสิทธิภาพ และหลักการตอบสนอง

หลักนิติธรรม (The Rule of Law) หมายถึง การบังคับให้เป็นไปตามกฎระเบียบและการปฏิบัติกฎหมายที่ตกลงกันไว้อย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพ ความยุติธรรมของประชาชน

หลักคุณธรรม (Ethics) หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนได้พัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้มีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย

หลักความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง กลไกที่มีความสุจริตและโปร่งใสรวมถึงการมีระบบกติกาและการดำเนินงานที่เปิดเผยตรงไปตรงมา พนักงานเทศบาลสามารถเข้าถึงและได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างเสรี เป็นธรรม ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบและติดตามผลได้

หลักความรับผิดชอบ (Accountability) หมายถึง การตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกในความรับผิดชอบ การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง และการกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาตลอดจนเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างและความกล้าที่จะรับผลการกระทำของตน

หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม รับรู้ และเสนอแนะความเห็นในการวางแผนหรือตัดสินใจปัญหาสำคัญของท้องถิ่นทั้งโดยประชาคมการ ประชาพิจารณ์การแสดงประชามติหรืออื่น ๆ

หลักความคุ้มค่า (Value for Money) หมายถึงการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่าง จำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยบรรณรักษ์ให้มีความประหยัดค่าใช้จ่ายอย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์การให้บริการสาธารณะที่มีคุณภาพ

หลักประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์ และ เป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถ เทียบเคียงกับ ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์และ เป้าประสงค์ที่ชัดเจนมีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐานรวม ถึงมีการติดตาม ประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดี ที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงาน โดยการใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสม ในห้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และระยะเวลาให้เกิดประโยชน์ สูงสุดต่อการ พัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการ ของประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

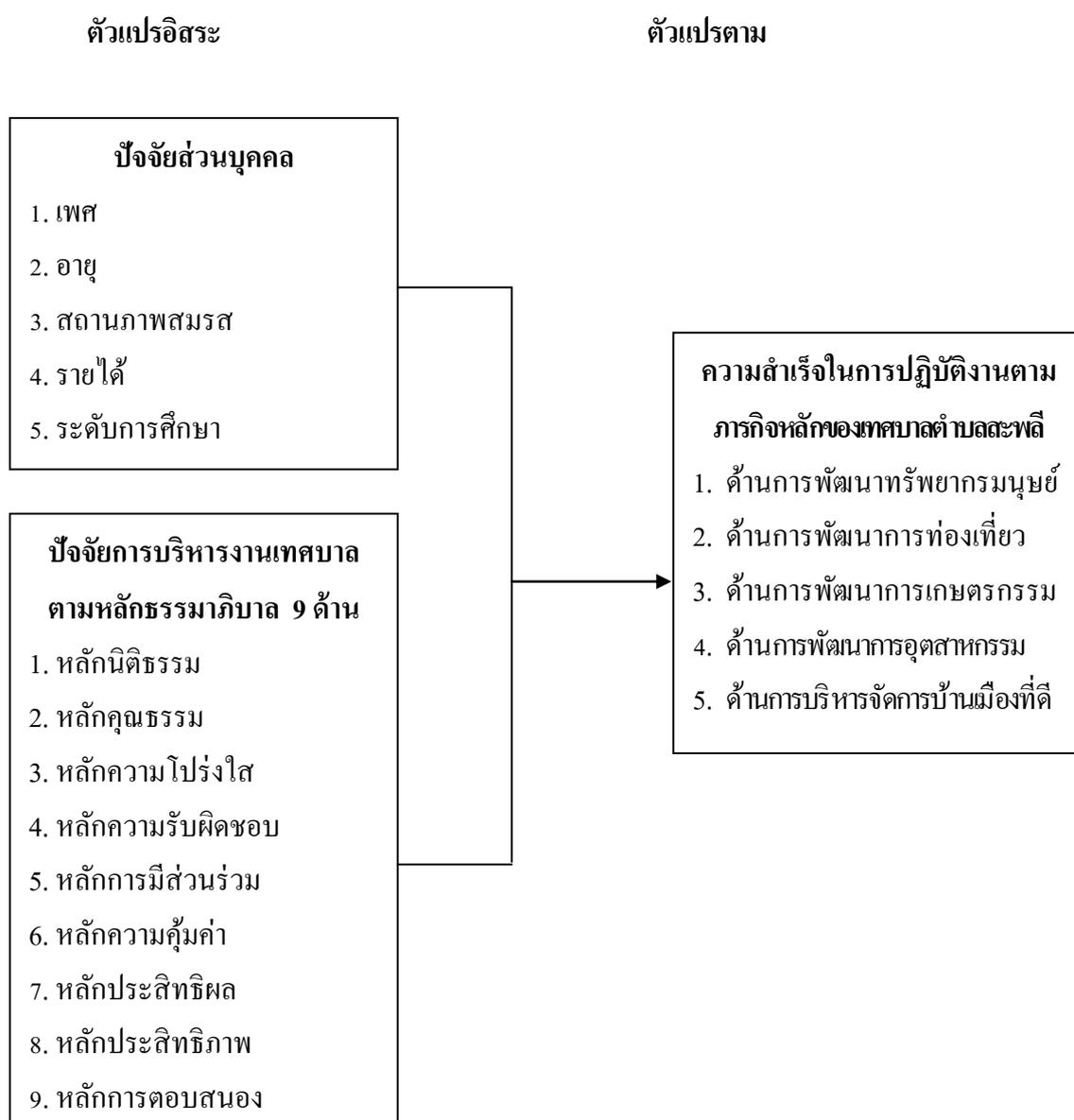
หลักการตอบสนอง (Responsiveness) หมายถึง การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองตามความคาดหวัง/ ความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความสำเร็จของการปฏิบัติงานในภารกิจหลักโดยหลักธรรมาภิบาล ของเทศบาลตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยได้บูรณาการนำหลักการบริหารจัดการตาม หลักธรรมาภิบาล ของเทศบาลตำบลตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2552 : 11) ระบุว่า หลักธรรมาภิบาล ของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มี 9 องค์ประกอบคือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความ โปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า หลักประสิทธิผล หลักประสิทธิภาพ และหลักการตอบสนอง มากำหนดเป็นตัวแปรอิสระ รวมทั้งได้นำหลักความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

ตามภารกิจหลักของเทศบาลตำบล จำนวน 5 ด้าน คือด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ด้านการพัฒนาการเกษตรกรรม ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม และด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (เทศบาลตำบลสะพลี, 2553 : 32) มากำหนดเป็นตัวแปรตามในกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบถึงความสำเร็จของการปฏิบัติงานในภารกิจหลักโดยหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสะพือ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
2. เพื่อทราบถึงความคิดเห็นในการประเมินความสำเร็จของการปฏิบัติงานในภารกิจหลักโดยหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสะพือ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
3. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยการบริหารงานโดยหลักธรรมาภิบาลกับความสำเร็จของการปฏิบัติงานในภารกิจหลักของเทศบาลตำบลสะพือ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
4. เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานของเทศบาลตำบลสะพือ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ให้เกิดประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์สูงสุดกับประชาชนต่อไป